

Ավետիք Իսահակյան

Եվ սերըդ սիրտըս կարևեր խոցեց

Եվ սերըդ սիրտըս կարևեր խոցեց,
Վերքիս այս, քո՛ւյր իմ, դեղ – դարման չըկա.
Միրուս արցունքով աշխարհ թաթախվեց,
Բայց դո՛ւ մնացիր օտա՛ր, անըզգա ...

Եվ ո՛ր լինում եմ, քո սերն եմ երգում,
Միրտըս դեպի քեզ թռչում է հավերժ.
Ուրիշին գրկած՝ ես քեզ եմ զգում,
Ուրիշի գրկում, - քայց քոնն եմ հավե՛րժ ...

Եվ դու հավիտյան անհաս աստղի պես
Ինձնից հեռո՞ւ ես, ինձնից հեռո՞ւ ես ...

1903